

Τό χρονικό τῆς ΕΛ.Ε.Μ.Ε.Π.

Παράρτημα Λονδίνου, 1978-79

Τό Παράρτημα Λονδίνου τῆς ΕΛΕΜΕΠ ἰδρύθηκε πρὶν ἀπὸ δύο μισοὶ χρόνια περίπου, καί ἀπὸ τότε ὁργανώνει τακτικά σεμινάρια, συνήθως Παρασκευές ὁράδν, σέ αἰθουσες τοῦ London School of Economics.

Τό ἀντικείμενο τῶν συζητήσεων πού γίνονται ἄλλοτε ἑλληνικά καί ἄλλοτε ἀγγλικά εἶναι ἡ Νεότερη Ἑλλάδα καί οἱ οἰκονομικές, κοινωνικές, πολιτικές, ἱστορικές καί ἰδεολογικές ἐξελίξεις τῆς. Διδάσκοντες σέ ἀγγλικά πανεπιστήμια, μεταπτυχιακοὶ φοιτητές καί ἄλλοι ἐπιστήμονες πού ἐργάζονται στήν Ἀγγλία μετέχουν στίς ἐνδιαφέρουσες συζητήσεις / ἀναλύσεις, δημιουργώντας κατὰ κανόνα ἓνα ὑψηλό ἐπίπεδο διαλόγου καί ἀμοιβαίας πληροφόρησης.

Οἱ συζητήσεις εἶναι ἀνοικτές καί συγκεντρώνουν 50-100 ἐπιστήμονες, ἑλληνες καί ξένους, κάθε φορά, πρᾶγμα πού γιά τὰ ἀγγλικά δεδομένα εἶναι πολὺ ἱκανοποιητικό.

Μιά ὀλιγομελής Γραμματεία διεκπεραιώνει τίς τρέχουσες ὑποθέσεις καί τήν περασμένη χρονιά, στὰ πλαίσια τῆς ΕΛΕΜΕΠ Λονδίνου, λειτούργησαν δύο ὁμάδες μελέτης μέ συγκεκριμένο ἀντικείμενο: ἡ πρώτη γιά θέματα ἀνάπτυξης / ὑπανάπτυξης καί ἡ δευτέρα γιά ὁικονομικά θέματα.

Τέλος, σέ συνεργασία μέ τήν Ἐνωσὴ Πανεπιστημιακῶν Δυτικῆς Εὐρώπης (Τμῆμα Λονδίνου), ἡ ΕΛΕΜΕΠ Λονδίνου ὁργάνωσε δύο μεγάλα διήμερα συνέδρια: τὸ πρῶτο τὸ Μάϊο 1978 μέ θέμα **Ἑλλάδα: ἀπὸ τὴν ἀντίσταση στὸν ἐμφύλιο καί τὸ δεύτερο, τὸ Μάρτιο 1979, μέ θέμα Ἑλλάδα: ἀνάπτυξη ἢ ὑπανάπτυξη**. (Γιά τὸ δεύτερο διήμερο βλ. σχετικὸ σημείωμα στὰ **Σύγχρονα Θέματα**, τεύχος 5, Καλοκαίρι 1979, σελ. 129-130). Οἱ εἰσηγήσεις τοῦ πρῶτου συνέδριου πρόκειται σύντομα νὰ κυκλοφορήσουν στὰ ἑλληνικά καί στὰ ἀγγλικά, μέ πρόλογο καί ἐπιμέλεια τῆς κ. Μάριον Σαράφη. Θὰ κυκλοφορήσουν ἐπίσης στὰ ἑλληνικά καί οἱ εἰσηγήσεις τοῦ δευτέρου συνέδριου.

Πιο κάτω παραθέτουμε τὸν κατάλογο τῶν συζητήσεων πού ὁργάνωσε τὸ Παράρτημα Λονδίνου τῆς ΕΛΕΜΕΠ τῆς χρονιάς πού μᾶς πέρασε:

20 Ὀκτωβρίου 1978: Συζήτηση μέ θέμα «Δεκαετία τοῦ 1870: οἱ πρῶτες ὁμογε-

νεῖς ἐπενδύσεις στήν Ἑλλάδα, τὸ ζήτημα τῶν τραπεζῶν καί ἡ πολιτικὴ κρίση 1872-1874». Εἰσηγητής: Γ. Δερτιλῆς.

10 Νοεμβρίου 1978: Συζήτηση μέ θέμα: Ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία μετὰ τὸ Β' Παγκόσμιο Πόλεμο: ἐξαρτημένη ἀνάπτυξη ἢ καπιταλιστικὴ ὑπανάπτυξη;» Εἰσηγητής: Ἀ. Δοξιάδης.

17 Νοεμβρίου 1978: Συζήτηση μέ θέμα «Στρατιωτικές ἐπεμβάσεις στὴ μεσοπολεμικὴ Ἑλλάδα». Εἰσηγητής: Θ. Βερέμης.

24 Νοεμβρίου 1978: Συνέλευση μελῶν καί φίλων τοῦ Παραρτήματος Λονδίνου τῆς ΕΛΕΜΕΠ. Ἀπολογισμός, προγραμματισμός καί ἐκλογή Γραμματείας. Ἐκλέγονται οἱ Γ. Γιαννουλόπουλος, Μ. Δρίτσα, Ρ. Κοῦνδουρος, Ν. Μουζέλης, Ν. Παπαδάκης καί Γ. Πετρόχειλος.

7 Δεκεμβρίου 1978: Εἰσηγήσῃς μέ θέμα «Γιά τὸν Γκράμσι» ἀπὸ τὸν Δ. Δημητράκο.

9 Φεβρουαρίου 1979: Εἰσηγήσεις μέ θέμα «Ἀνοδος καί πτώση τῶν Ἑλλή-

νων τῆς Τουρκίας» καί «Ἑλλάδα 1920-22: ἔθνικὴ καταστροφὴ καί στρατιωτικὴ ἐπανάσταση», ἀπὸ τοὺς Ἀ. Ἀλεξανδρῆ καί Γ. Γιαννουλόπουλο ἀντίστοιχα.

23 Φεβρουαρίου 1979: Εἰσηγήσῃς μέ θέμα «Διάρθρωση καί ἀποδιάρθρωση τοῦ κεφαλαίου στὴ μεταπολεμικὴ Ἑλλάδα» ἀπὸ τὴν Β. Τσαπατσάκη.

16 καί 17 Μαρτίου 1979: «Ἑλλάδα: ἀνάπτυξη ἢ ὑπανάπτυξη» Βλ. Σύγχρονα Θέματα, τεύχος 5, Καλοκαίρι 1979, σελ. 129-130.

4 Μαΐου 1979: Συζήτηση μέ θέμα «Δυτικὴ Εὐρώπη καί ἀναπτυσσόμενες χώρες». Εἰσηγητής Κ. Βαΐτσος.

18 Μαΐου 1979: Εἰσηγήσῃς μέ θέμα «Ἡ ὁικονομικὴ πολιτικὴ τῶν κομμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου, ὅπως ἐκφράζεται ἀπὸ τὴ συζήτηση γιά τὸν προϋπολογισμό τοῦ 1979».

1 Ἰουνίου 1979: Εἰσηγήσῃς ἀπὸ τοὺς Χ. Σταματόπουλο καί Ἰ. Παπανικολάου μέ θέμα «Ἑλληνικὴ ὁικονομικὴ ἱστορία, 1821-1974».

Ἐνα ἐνδιαφέρον συνέδριο γιά τὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα

«Προβλήματα σχετικὰ μέ τὴν πολιτικὴ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα σέ χώρες μέσης καπιταλιστικῆς ἀνάπτυξης» ἦταν τὸ θέμα συνέδριου πού ὁργανώθηκε στὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου στὸ Πανεπιστήμιο Καμερίνο τῆς Ἰταλίας. Οἱ συζητήσεις πού ὁδήγησαν στὴν πραγματοποίησιν τοῦ συνέδριου προκλήθηκαν ἀπὸ τοὺς ἐρευνητὲς τῆς ὁμάδας «Ἐρευνα καί Κοινωνία» τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης, πού ἦταν οὐσιαστικά καί οἱ ὁργανωτὲς τοῦ συνέδριου(1).

Μετὰ τὸ 1968 ἀναπτύχθηκε ἓνας ἐντονος προβληματισμός πάνω στὸν κοινωνικὸ ρόλο τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καί εἰδικότερα ἀνὸς ὁ ἴδιος ὁ χαρακτήρας τῶν διαφορῶν ἐπιστημῶν εἶναι «οὐδέτερος». Αὐτὸ πού ἀμφισβητήθηκε δέν ἦταν μόνο ἡ οὐδετερότητα τῆς κοινωνικῆς λειτουργίας τῆς ἐπιστήμης ἀλλὰ —καὶ αὐτὸ εἶναι σημαντικό ἢ οὐδετερότητα ὡς πρὸς αὐτὴ καθαυτὴ τὴ σύνθεσιν τῆς κάθε ἐπιστήμης. Ἡ ὅλη διαδικασία τῆς ἐπιστημονικῆς

πράξης ἐπανεξετάστηκε: οἱ μέθοδοι καί τὸ περιεχόμενο τῆς, ἡ κοινωνικὴ σύνθεσιν τῶν ἐρευνητῶν, οἱ ἐπιστημολογικές καί πολιτιστικές ἀρχές πού ἀποτελοῦν τὴ βάση αὐτοῦ πού ὀνομάζουμε ἐπιστὴμ-μ κ.ἄ.

Παρ' ὅλο πού ξεπεράστηκαν οἱ ἀρχικὲς δυσκολίες πού εἶχαν σχέση μέ τὴ διατύπωσιν τοῦ ἴδιου τοῦ προβλήματος, οἱ διάφορες συζητήσεις καί διαμάχες πού ἀκολούθησαν ἔμειναν σ' ἓνα θεωρητικὸ καί γενικολόγο ἐπίπεδο καί ἐνῶ ἔχουν διατυπωθεῖ πολὺ ἐνδιαφέρουσες καί τολμηρές ἀπόψεις δέν μποροῦμε νὰ ἰσχυριστοῦμε ὅτι ἔχει γίνῃ μιά συστηματικὴ μελέτῃ τῆς συγκεκριμένης κατάστασης τῶν διαφορῶν ἐπιστημονικῶν τομέων σήμερα.

Βασικὸ πλαίσιο τῶν παρουσιάσεων καί συζητήσεων στὸ συνέδριο ἦταν ἡ διερεύνησιν τῆς δυνατότητας καί τῶν προϋποθέσεων γιά τὸν καθορισμὸ μιάς πολιτικῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας σέ χώ-

ρες μέσης καταναλωτικής ανάπτυξης και πού ταυτόχρονα θα είναι αναπόσπαστα δεμένη με τα θέματα της δημοκρατικής λειτουργίας των διαφόρων θεσμών.

Οί σκοποί του συνεδρίου θα μπορούσαν να συνοψιστούν ως εξής:

1. 'Η διερεύνηση της δυνατότητας σχεδιασμού της επιστημονικής ανάπτυξης. Μελέτη των μεθόδων σχεδιασμού, οι έγγενεις τους αδυναμίες και τα όρια εφαρμογής τους. Έλεγχος και «διόρθωση» των αρχικών επιλογών με βάση τα προκαταρκτικά αποτελέσματα της επιστημονικής έρευνας.

2. 'Η δυνατότητα να αναλυθούν οι πιθανοί τρόποι εξέλιξης των διαφόρων επιστημονικών τομέων. Συζήτηση, μέσα από τη μελέτη συγκεκριμένων περιπτώσεων, των περιορισμών που θέτει ή αντίληψη της πλήρους αυτονομίας της επιστήμης.

3. 'Η δυνατότητα να δημιουργηθεί μία «επιστημονική κουλτούρα» με μαζική απήχηση όπου τα αποτελέσματα της επιστημονικής έρευνας και η διάδοσή τους δεν θα περιέχουν μόνο τό πληροφοριακό στοιχείο αλλά όλα εκείνα τα στοιχεία (μεθοδολογικά, κοινωνικά κ.ά.) που συμβάλλουν στην πρόοδο της επιστήμης.

Με βάση τα παραπάνω τό συνέδριο ήταν χωρισμένο σε τρεις τομείς.

1. 'Επιστήμη, Τεχνολογία και Οικονομική Ανάπτυξη

Σχέσεις επιστήμης, τεχνολογίας, ό ρόλος αυτών των σχέσεων στά προγράμματα ανάπτυξης, πόσο καθοριστική είναι ή δημιουργικότητα και καινοτομία των έρευνητών στην εξέλιξη των επιστημών, οι μεταβολές στό σύστημα αξιών σαν αποτέλεσμα της οικονομικής ανάπτυξης, οι αντιδράσεις των μη ειδικών στις επιλογές που επιβάλλει ή αναπτυγμένη τεχνολογία (πυρηνικοί αντιδραστήρες, μονοκυτταρικές πρωτεΐνες).

2. Προοπτικές εξέλιξης επιστημονικών τομέων

Σ' αυτό τόν τομέα υπήρξε μία προσπάθεια αξιολόγησης της κατάστασης και των προοπτικών ανάπτυξης όρισμέ-

νων επιστημονικών κλάδων πού επιλέχθηκαν γιά τό ειδικό ενδιαφέρον πού παρουσιάζουν στή δημιουργία και εξέλιξη διεπιστημονικών τομέων και στή σχέση τους μέ πιά άμεσα «κοινωνικά όφέλη» (διδασκαλία, τεχνολογία...). Συζητήθηκαν επίσης τά πιθανοκρατικά μοντέλα, οι εξελίξεις στή μαθηματική φυσική, οι θεωρίες συστημάτων, ή στατιστική φυσική, ή φυσική στοιχειωδών σωματιδίων.

3. 'Η κοινωνικοποίηση της επιστήμης

Έδώ συζητήθηκε τό πρόβλημα της κοινωνικοποίησης της επιστήμης, δηλαδή της μετάδοσης της γνώσης - των μεθόδων και της 'Ιστορίας της επιστήμης - πού θα έπιτρέπει σε άνομοιογενή (ως πρός τό ρόλο τους στήν οικονομική παραγωγή) κοινωνικά σύνολα νά μετέχουν συνειδητά στόν άγώνα γιά τόν κοινωνικό μετασχηματισμό μέ στόχο τήν ικανοποιητική αντιμετώπιση των ποικύων άναγκών και τή βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Έξαιρετικά ενδιαφέροντες ήταν οι συζητήσεις μεταξύ διαφόρων περιοδικών πού εκδίδονται στήν Εύρώπη: *Fundamentae Scientiae* (στ' άγγλικά), *La Recherche*, *Testi e Contensti* (στά ιταλικά), *Sapere* (στά ιταλικά), *Sciencia* (στά Καταλάνικα), *Σύγχρονα Θέματα* (2). Συζητήθηκαν οι εκτιμήσεις του κάθε περιοδικού γιά τήν πορεία του ως σήμερα, τίς προοπτικές του, τή διερεύνηση δυνατοτήτων γιά μονιμότερη και μακροπρόθεσμη συνεργασία μεταξύ των περιοδικών (άνταλλαγή άρθρων, προγραμματισμός συναντήσεων, άνάλυση κοινών πρωτοβουλιών κ.λπ.).

Τά «Σύγχρονα Θέματα» σέ επόμενα τεύχη τους θα παρουσιάσουν πιά άναλυτικά τούς προβληματισμούς και τίς διαμάχες σχετικά μέ θέματα πού άφορουν τήν κοινωνική λειτουργία των επιστημών, τή σχετική τους άυτονομία, τούς παράγοντες πού επιδρουν στήν εξέλιξη τους κ.λπ. Επίσης θα επιχειρήσουμε νά παρουσιάσουμε τά διάφορα άλλα περιοδικά στά όποια άναφερθήκαμε παραπάνω.

Κ.Γ.

φυσικούς, μαθηματικούς, βιολόγους, ιστορικούς, μηχανικούς και φιλοσόφους. Τά άποτελέσματα της έρευνας τους είναι ιδιαίτερα ενδιαφέροντα και αντιπροσωπευτικά δείγματα ύπάρχουν στή συλλογική εργασία: G. Cicotti, M. Cini, M. de Maria, G. Jona-Lasinio - *L' Ape e l' Architetto* (Feltrinelli, 1976) και ή γαλλική έκδοση - *L' Araignee et le Tisserant* (Seuil, 1979).

(2). Τά «Σύγχρονα Θέματα» συμμετείχαν στις εργασίες του συνεδρίου μετά από πρόσκληση της όργανωτικής επιτροπής.

(1). 'Η όμάδα αυτή δημιουργήθηκε στά μέσα της δεκαετίας του '70 και άποτελείται από

Κλειτώ Λεοντίδου - Γεράρδη

Γεννήθηκε στην Αθήνα, όπου και τέλειωσε τις γυμνασιακές της σπουδές στο Δημόσιο Γυμνάσιο της Ν. Σμύρνης. Σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Ε.Μ. Πολυτεχνείο, απ' όπου αποφοίτησε το 1962. Εργάστηκε αρχικά, για ένα περίπου χρόνο στο Γραφείο του Γ. Κανδύλη στο Παρίσι, και ύστερα, για δύο χρόνια, στη Δ/ση Ανασπλώσεων της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας στην Αθήνα. Από το 1966 που προσελήφθη στο Σπουδαστήριο Πολεοδομικών Έρευνών του Ε.Μ.Π. μέχρι το 1977 έλαβε μέρος, σαν κύριος μελετητής, στις Χωροταξικές και Ρυθμιστικές μελέτες «Πελοποννήσου», «Ηπείρου Θεσσαλίας», «Καλαμάτας» και «Πολεοδομικών Προτύπων». Το 1967, ύστερα από υποτροφία της Γαλλικής Κυβέρνησης, παρακολούθησε άτομικό μεταπτυχιακό stage στη Γαλλία σε θέματα Χωροταξίας και Περιφερειακού Προγραμματισμού. Το 1970 έγινε βοηθός και αργότερα Έπιμελήτρια στην Έδρα Πολεοδομίας του Ε.Μ.Π., όπου και έλαβε μέρος να υπηρετεί. Κατά το διάστημα 1970-75 συνεργάστηκε στο γραφείο του καθηγητή του Ε.Μ.Π. κ. Α. Αραβαντινού, στην εκπόνηση των Ρυθμιστικών μελετών «Βουλιαγμένης» και «Πεντέλης». Εκπόνησε διατριβή στην περιοχή Πολεοδομίας - Χωροταξίας και το 1977 έγινε Διδάκτωρ της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Ε.Μ.Π.

Δοκουμετζίδης Γιάννης

Πτυχιούχος του ΕΜΠ, Πολιτικός Μηχανικός, 1958. Μεταπτυχιακές σπουδές στη Γαλλία (Παρίσι) 1963-64 και 1974, στην Αμερική (Wayne State University of Detroit) 1969 - 70 σε θέματα συγκοινωνιακά. Εργάζεται στο Γραφείο Δοξιάδη σαν συγκοινωνιολόγος μηχανικός και υπεύθυνος συγκοινωνιακών έργων, είναι αντιπρόεδρος του γραφείου από το 1975. Έχει εκτελέσει πλήθος μελετών και έχει λάβει μέρος σε συνέδρια πάνω στο θέμα του στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Συγκοινωνιολόγων.

Ευθυμίουπουλος Ήλίας

Φυσικός με μεταπτυχιακές σπουδές στη Γαλλία σε θέματα ενέργειας και περιβάλλοντος. Στο πεδίο της εφαρμοσμένης έρευνας ασχολήθηκε με τη μελέτη συστη-

μάτων σύλλογής και μετατροπής της ήλιακής ενέργειας. Σήμερα εργάζεται σε έκδοτικό οίκο.

Καυκαλᾶς Γρηγόρης

Αποφοίτησε από το ΕΜΠ, αρχιτέκτων. Μεταπτυχιακά στο πανεπιστήμιο Sussex στην πολεοδομία. Βοηθός στην Έδρα Πολεοδομίας ΑΠΘ.

Κοντός Ν. Βασίλης

Επιστημονικό στέλεχος της ΠΑΣΕ-ΓΕΣ και μέλος του Δ.Σ. του Όργανισμού Έξαγωγών. Είναι πτυχιούχος της ΑΣΟΕΕ με μεταπτυχιακές σπουδές στην Αγγλία στα Οικονομικά (ΜΑ) και σε συνέχεια στη Διοίκηση των Έπιχειρήσεων. Έχει γράψει σειρά άρθρων και μελετών σε ελληνικά και ξένα περιοδικά πάνω σε θέματα οικονομικά, συνεταιριστικά και διοίκησης επιχειρήσεων.

Λουκάκης Παῦλος

Αρχιτέκτων ΕΜΠ - Δρ Πολυτεχνείου Aachen της Όμοσπονδ. Δημοκρατίας Γερμανίας. Έπιμελητής στην Έδρα Πολεοδομίας ΕΜΠ (1961-1972). Έντεταλμένος καθηγητής στο Ίνστιτούτο Περιφερειακής Ανάπτυξης - (ΠΑΣΠΕ) (1976 - σήμερα). Πρόεδρος Έπιστημονικού Τμήματος Αρχιτεκτόνων (1975 - σήμερα). Διευθυντής στο Γραφείο Μελέτης Πολυτεχνειούπολης - Αθήνας (ΕΜΠ, 1975 - 79). Συνιδρυτικό μέλος του γραφείου 19/57 για αρχιτεκτονικές - πολεοδομικές μελέτες.

Ναυρίδης Κλήμης

Κοινωνικός Ψυχολόγος. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1948. Σπούδασε Οικονομικά στην Α.Σ.Ο.Ε.Ε., Ψυχολογία και Κοινωνιολογία στο Παρίσι D.E.A. με τίτλο «Δομές και ανθρώπινες αλλαγές μέσα στους οργανισμούς» (1976) στο Πανεπιστήμιο IX - Dauphine των Παρισίων και Διδακτορικό 3ου Κύκλου στο ίδιο Πανεπιστήμιο, με θέμα «Η ιδεολογία της αλλαγής στις ομάδες ευαισθητοποίησης (Groupes de Formation)» (1978). Άρθρο στην Έπιθεώρηση Κοινωνικών Έρευνών του Ε.Κ.Κ.Ε., με θέμα «Συλλογικό ύπνο».

Αβδελίδης Σ. Παρμενίων

Πτυχιούχος Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Διδάκτωρ της Ακαδημίας Οικονομικών Σπουδών Βουκουρεστίου. Επιστημονικός συνεργάτης και υπεύθυνος έρευνών σε Πανεπιστημιακά - Επιστημονικά Κέντρα και Ίνστιτούτα στο Βουκουρέστι και στο Παρίσι. Δίδαξε στο Ίνστιτούτο Αγροτικής Οικονομίας Βουκουρεστίου και στο Συνεταιριστικό Κολλέγιο του Παρισιού. Από το 1975 είναι υπεύθυνος έρευνών στο Έθνικό Κέντρο Κοινωνικών Έρευνών. Πολλές δεκάδες επιστημονικών εργασιών του σε θέματα Αγροτικής Οικονομίας και Συνεταιρισμών έχουν δημοσιευθεί στα ελληνικά, στα γαλλικά και στα ρουμανικά.

Βασενχόβεν Κ. Λουδοβίκος

Ο Λουδοβίκος Κ. Βασενχόβεν σπούδασε Αρχιτεκτονική στην Αθήνα και Πολεοδομία στο Λονδίνο. Μέχρι το 1969 ήταν έπιμελητής στην Έδρα Πολεοδομίας και στέλεχος του Σπουδαστηρίου Πολεοδομικών Έρευνών του Ε.Μ. Πολυτεχνείου. Διδάσκει από το 1972 στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, όπου είναι SENIOR LECTURER στο τμήμα DEVELOPMENT PLANNING του UNIVERSITY COLLEGE. Παράλληλα ασχολείται με μελέτες στην Ελλάδα σαν ειδικός συνεργάτης και εργάστηκε για ένα χρόνο στη Δημοσία Έπιχείρηση Πολεοδομικής Οικισμής και Στεγάσεως.

δητο καί κοινωνική αλλαγή» (τεύχος 30-31, 1976). Άρθρο στην Έπιθεώρηση Κοινωνικών Έπιστημών, μέ θέμα «Οί φαντασιακές διαστάσεις τής αλλαγής στή σύγχρονη καταναλωτική κοινωνία» (τεύχος 1, 1979). Άρθρα του δημοσιεύονται επίσης σέ Έγκυκλοπαιδικά λεξικά.

Πολυδωρίδης Νίκος

Γεννήθηκε στήν Κύπρο τό 1946. Άρχιτέκτων ΕΜΠ, 1968. Μετεκπαίδευση στήν Πολεοδομία καί Χωροταξία σά πανεπιστήμια Harvard (Master in City Planning, 1972) καί Berkeley Καλιφόρνιας (Ph. D. in City-Regional Planning, 1976). Διδάσκων-βοηθός στό πανεπιστήμιο Harvard τό 1971-72. Έρευνήτης, μέλος τού Ίνστιτούτου Άστικής καί Περιφερειακής Άνάπτυξης (Institute of Urban and Regional Development. IURD) τού πανεπιστημίου Berkeley, 1973-75. Έπιστημονικός συνεργάτης τού Υπουργείου Συντονισμού από τό 1976.

Είδικός Έπιστήμονας στήν Έδρα Γεωγραφίας τού ΕΜΠ, 1978-79.

Πολύζος Ν. Γιάννης

Γεννήθηκε στήν Άθήνα τό 1946. Σπούδασε Άρχιτεκτονική στήν Ecole Spéciale d' Architecture καί Πολεοδομία στό Institut d' Urbanisme de l' Université de Paris. Μεταπτυχιακές σπουδές στήν Πολεοδομία καί Χωροταξία στό Πανεπιστήμιο τής Vincennes τό 1970-71 καί στό Πανεπιστήμιο τής Toulouse - le Mirail τό 1971-72. Τό 1978 απέκτησε τόν τίτλο τού Διδάκτορα 3ου κύκλου στήν Πολεοδομία - Χωροταξία από τό Διεπιστημονικό Κέντρο Άστικών Μελετών τού ίδιου Πανεπιστημίου μέ διευθυντή σπουδών τόν Bernard Kayser.

Μέλος τού Σπουδαστηρίου Πολεοδομικών Έρευνών τού ΕΜΠ από τό 1973 καί τού Σεμιναρίου Έξειδίκευσης στήν Πολεοδομία μετά τό 1974 -76. Από τό 1974 βοηθός στήν Έδρα Πολεοδομίας

τού ΕΜΠ καί από τό 1979 έντεταλμένος διδασκαλίας έπιμελήτης.

Τζαδάρας Θανάσης

Σπουδές Ίατρικής στήν Άθήνα. Ψυχιατρική καί Ψυχανάλυση στό Παρίσι. Έρευνες πάνω στίς σχέσεις έγκεφαλίκης λειτουργίας καί συμπεριφοράς (π.χ. ή αντίληψη τού άνθρωπίνου προσώπου). Από τό 1978 κλινική δουλειά στήν Άθήνα. Κύριος έρευνητικός στόχος οί ψυχολογικές συνέπειες τού άναλφαβητισμού.

Τσιλένης Σάββας

Άπόφοιτος από τό Πολυτεχνείο Κων/πολης, Άρχιτεκτονική Σχολή. Άποφοίτησε από τό Ίνστιτούτο Περιφερειακής Άνάπτυξης καί εργάζεται σάν έλεύθερος έπαγγελματίας.